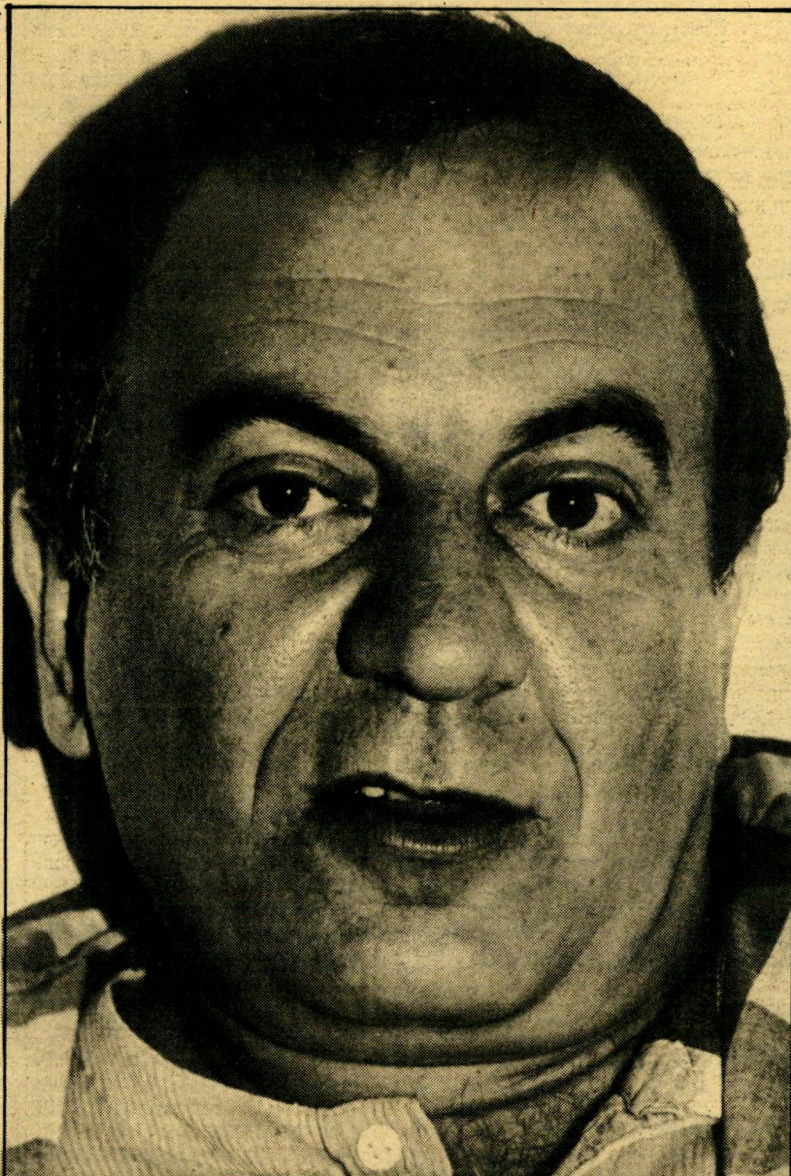

רמי דנון, שחקן־תיאטרון, מספר על עבודתו בתיאטרון־חיפה ובתיאטרון מיסחרי, על חשיפתו הגדולה בסרט „לחם“, על ילדותו בוואדי־סאליב, על חלומותיו כילד, על דרכו הקשה ועל חלומותיו לעתיד

ענת סרגוסטי, העולם הזה

ראיינה ענת סרגוסטי

„אבא שלי אמר לי שלא אוכל להיות שחקן, כי אני מארוקאי, ולא יחננו לי“

„כשעלינו ממארוקו, גרנו בוואדי־סאליב. כילד אני זוכר שעממתי שם הרבה דעש“

„יש לי סבלנות של מיזרחי. אני יכול לשבח על התחח במבט בווהה בחלל, ולחכות בסבלנות לשלב הבא“

„ידעתי לקרוא עברית מגיל 3. היו לי מורים פרטיים, כי סבתי חלמה שאהיה רב גדול“

„אני לא שוכח מאיפה באחי. אני עומד כל הזמן על הקפיצה החרגולית שלי מוואדי־סאליב לדמח־אביב“

„כשאמרתי בבית שאני רוצה להיות שחקן, ההורים התאבלו וחשבו שהילד באמת דפוק“

„אני לא שוכח שניאתי“

מוואדי־סאליב!!

כשהיה ילד קטן, ומישפחתו עברה לגור בוואדי־סאליב שבחיפה. בשנות ה-50' היו בשכונה זו הפגנות סועות. זו הייתה תחילת המהפכה החברתית בישראל, כשמזרחים יצאו לרחובות והתריסו בסיסמות בוטות נגד השילטון האשכנזי. אנשי מיסטר ומישמר־הגבול, שנשלחו לדכא את ההפגנות הסוערות, לא תמיד יכלו למפגינים. ההפגנות דוכאו באלימות, ואדי סאליב סער. המנהיגים היו המנהיגים האוטנטיים הראשונים של העולים החדשים יוצאי צפון־אפריקה ואסיה. שחשו את האפליה על בשרם, שהרגישו את המצוקה

דרונות בניין התיאטרון. לא הפגיש אותם המיקצוע המשותף על הבימה עצמה. השינוי השני הוא שהפעם מופיע רמי (וגם תחיה) בהצגה של תיאטרון מיסחרי ולא תיאטרון רפרטוארי. והשינוי השלישי הוא שהצגה זו היא קומדיה, בניגוד להצגות אחרות שבהן הופיע, שהיו דרמות חברתיות או מוליטיות. אם בוחנים את חייו של דנון מן הצד, מסתכלים על הביוגרפיה האישית שלו, אפשר בקלות להדביק לו את הכינוי „סיני דרלה“. הוא נולד בפאס שבמארוקו, עלה לארץ

לתפקיד. כמו שהופיע בסרט מאחורי הסורגים בתפקיד אחד האסירים, בסרט חינך הגדי, בסרט הטלוויזיה לחם, ועוד בהצגות רבות על קרשי הבימה. כך הוא מופיע עכשיו בקומדיה חופשה בסאן־טרופה, שאותה כתב וביים הילל מיטלפונקט. אך כמה שונה הצגה זו משאר ההצגות והסרטים שבהם הופיע דנון? בכמה דברים. קודם כל, זו הפעם הראשונה שאפשר לראות על בימה אחת את רמי ואת אשתו תחיה. שגם היא שחקנית כישרונית ורבת־פעלים. שניהם עבדו במשך כמה שנים בתיאטרון־חיפה, אך חוץ מלומר זה לזה שלום במיס-

כשחושבים על סרט הטלוויזיה לחם, חושבים על רמי דנון. לחם, אחד הסרטים המקוריים ביותר טובים שהוקרנו בטלוויזיה זיה הישראלית. זכה בשבחים רבים. מאז לחם, שאותו ביים רם לוי, עבר רמי דנון, השחקן הראשי, גילגולים רבים. תיאטרון חיפה, מעבר לתל־אביב, עבודה על הפקה חדשה שלא הספיקה לעלות לבימה, תקופת אבטלה, מצוקה כלכלית בבית, ועכ"שיו הוא עולה לבימה בתפקיד ראשי בהצגה חדשה. הפעם הוא מופיע בקומדיה. באותה הרצינות, באותו הלהט, באותה ההתמסרות